

Händelser och upplevelser under krigsåren

Min familj och jag flyttade 1943 till ny bostad vid Sundby. Jobb under sommarlovet erbjöds och jag antog detta.

Vi ställde upp vid vällingklockan på magasinet, som nu inrymmer "Röda Kors" förråd. Där mötte rättare Gösta Holm och ringde i klockan. Därefter gav han order om vad dagen innehöll.

För min del transport till Linkulla, ett bruksområde nedåt Lättingehället. Där väntade rensning och gallring av kålrötter.

Greve Albert Stenbock hälsade på och frågade hur det gick.

Andra jobb var i trädgården vid Sundby, rensning och att biträda trädgårdsmästaren "Trä-Per" (Bror Larsson).

En annan sommar var det jobb vid Tallbackssågen som gällde. Det bestod av att peta på timmer på en bana som släpade virket upp till sågeriet. Att köra undan s.k. bakved, yttersidor av timmer, till ett upplag var också gossens uppgift.

Skolminnen

Tandläkarbesök hos Waldvik på Kungsgatan, farfar till Morsgrisen i Jolos "Någonstans i Sverige". "I Waldvikens ljuva klinik", skaldade vår lärare Filip Olsson.

Skolresa via Göta Kanal till Motala. Stort Äventyr! Apropå tänder fick vi besöka, högst motvilligt, tandläkarbåten Plomben 1 sommaren 1946. Detta år ordnades, på försök, "hushållsskola" i Församlingshemmet. Fläskrullader. Kanelbullar. Skura dass. Ack ja! Försättningskola skedde i Församlingshemmet och i kyrkans sakristia. Vi fick lära oss att skriva ut postgiro- och postanvisningar.

Några ord om militärens närvaro på ön

Massor av soldater, fordon m.m. blev någonting som präglade ön och dess folk. På **gott** och **ont! Gott** för sin berömda ärtsoppa som jag avnjöt varje torsdag i koket på väg mot Rosenhill.

De byggde vägar mot olika kustområden, skapade jobb åt öbor, bl.a. Emil Lofström med motorbåt, åt min pappa m.fl. för hinderbygge. En bastu för "knektens" renlighet, som blev kvar vid freden. Byte av socker, smör och kaffe mot brännvin förekom. Preskriberat.

Ont för bygdegårdens nöjesliv som uteblev helt. Många splittrade äktenskap var ett faktum. Vem vet, kanske blev de nya bättre! Feta slagsmål vid öns dansbana var ju en godbit för oss smågrabbar. Många militärer (särskilt off.) hittade "smultronställen" att arrendera för sommarnöje.

Dessa ord är några minnesbilder från ofärdens år, som vi tack och lov slapp undan ganska lindrigt.

Till sist

En av mina favoriter bland gamla skärgårdsbor var den egensinnige torparen Kalle Ahlgren på Nedergårdsö.

Kalle hade skaffat en ny aktersnurra (startas med knopp) och den skröt han över: snabb och stark! Den gick till Saltsjöbaden på två timmar och åtti minuter! Den gamla motorn tog ju tre timmar!

Mycket nöje!
Lasse Lundfeldt